

РЕШЕНИЕ

№ 5182

гр. София, 12.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 9-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВЕЛИЗАР СТ. КОСТАДИНОВ**

при участието на секретаря Д, П. Ц.
като разгледа докладваното от **ВЕЛИЗАР СТ. КОСТАДИНОВ**
Административно наказателно дело № 20231110211063 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) № 23-4332-011705 от 20.06.2023г.** издадено Началник СЕКТОР към СДВР, отдел „Пътна Полиция“, упълномощен със заповед № 8121з-1632/02.12.2021г., с което на основание чл. 53 от ЗАНН на **Ц. И. К., ЕГН: ******* са му наложени **1.)** административно наказание „**парична глоба**“ в размер на **200.00 лева** за административно нарушение по чл.25, ал.2 от ЗДвП вр. чл.179, ал.2 вр. ал.1, т.5, пр.4 от ЗДвП и **2.)** административно наказание парична „**глоба**“ в размер на **100.00 лева** и административно наказание „**лишаване от право да управлява МПС**“ за срок от **1 (един) месец** за административно нарушение по чл.123, ал.1, т.3 б. „в“ от ЗДвП вр. чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП.

В депозираната жалба срещу процесното НП се инвокират съображения против атакувания санкционен акт. Твърди се, че обжалваното наказателно постановление е неправилно и незаконосъобразно, като постановено при съществени процесуални нарушения. Релевират се подробни доводи и съображения за липсата на административни нарушения.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се явява. Представлява се от професионален защитник, който релевира допълнителни аргументи в подкрепа на изложените от жалбата. **Претендират се разноски.**

Въззиваемата страна е редовно уведомена, но не изпраща процесуален представител в съдебно заседание и не взема становище по жалбата. Не се

релевират доказателствени искания. **Не се претендират разноски.**

Съдът като обсъди на основание чл.14 от НПК всестранно, обективно и пълно доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното:

I. Въззивната жалба е депозирана на **31.07.2023г.** в законоустановеният срок на основание чл.59, ал.2 от ЗАНН, от процесуално легитимирана страна, с обоснован и доказан правен интерес, срещу санкционен акт по ЗАНН – наказателно постановление, връчен на **31.07.2023г.** – **виж разписката долу в ъгъла на първа страница в НП**, подлежащ на законов съдебен контрол от родово, местно и функционално компетентен съд на основание чл.59, ал.1 от ЗАНН, като жалбата е редовна от външна страна с посочване на изискуемите по закон реквизити, **поради което се явява процесуално ДОПУСТИМА.**

II. Разгледана по същество, въззивната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

III. От фактическа страна (“ipso facto” – извод от самият факт; “res ipsa loquitur” – фактите говорят сами за себе си):

Жалбоподателят Ц. И. К. е правоспособен водач на МПС от 26.12.1979г. Управлява ТИР. Същият е наказван като водач на МПС с влезли в сила седем на брой електронни фиша за превишена скорост по чл.21 от ЗДвП в периода от 2016г. – 2022г. С три на брой влезли в сила НП на същия му се налагали минимални по размер глоби за различни по вид нарушения по ЗДвП. На **20.12.2022г.**, около 17.30 часа жалбоподателят Ц. И. К. управлявал товарен автомобил (ТИР) „В.“ с рег. № в гр.София, в крайна дясна лента по Северната тангента от „Ботевградско шосе“ към „Околовръстен път“. Свидетелят Ц. Р. Г., който се връщал от работа, на същата дата и по същото време управлявал лек автомобил „Ф. Д.“ с рег. № в гр.София, по Северната тангента от „Ботевградско шосе“ към „Околовръстен път“. Свидетелят Г. се движел в средната лента за посока напред по Северната тангента от „Ботевградско шосе“ към „Околовръстен път“ с цел достигане до крайна точка - в село Гурмазово (искал да се прибере у дома си). В района на 4-ти км по Северната тангента от „Ботевградско шосе“ към „Околовръстен път“, лекият автомобил на свидетеля Г. бил засечен внезапно от дясната му страна от движещото се до него в крайна дясна лента МПС - товарен автомобил (ТИР) „В.“ с рег. №, управляван от жалбоподателя К., който пуснал ляв мигач, за да изпревари намиращото се пред него (пред ТИР-а) МПС, навлизайки в лентата на свидетеля Г. и за да е пред него (пред автомобила на свидетеля Г.). Последвало съприкосновение между двете МПС в движението при разминаването на ТИР-а с лекия автомобил на свидетеля Г., като по лекия автомобил на свидетеля Г. настъпили щети, а товарния автомобил на жалбоподателя К. продължил в средната лента пред автомобила на свидетеля Г., като го изпреварил. Свидетелят Г., обаче, решил да звънне на телефон 112, и докато говорел с националния оператор, преследвал товарния ТИР значително разстояние, за да го накара да спре – изпреварил го от лявата му страна, застанал пред ТИР-а със своето МПС и намалявал скоростта на движение на автомобила си, за да може да принуди товарното МПС да спре. Жалбоподателят К. не спирал ТИР-а си. Свидетелят Г. преустановил

преследването му, доколкото оператора от телефон 112 му казал да не прави това, а да спре на конкретно място, за да изчака появата на органите на СДВР-ОПП (което и на практика сторил). Същевременно, докато преследвал ТИР-а, срещу жалбоподателя Г. бил подаден сигнал от анонимен гражданин на телефон 112. Този анонимен гражданин (без да е възприел инкриминираното ПТП между свидетеля Г. и жалбоподателя К.) се намирал в движещ се в района на същото място автомобил в близост до двете инкриминирани МПС, като наблюдавал действията на свидетеля Г., които застрашили участниците в движението, без, обаче, да е настъпило последващо ново (друго) ПТП на автомобила на свидетеля Г. по време на преследването и засичането му с ТИР-а. В писмена декларация от **20.12.2022г.** свидетелят Г. изложил възприятията, че автомобила му е бил засечен от дясната му страна от изпреварващия го ТИР, който навлязъл в неговата пътна лента, като последвало съприкосновение на ремаркетото на ТИР-а в неговия автомобил. Свидателят Г. посочил също, че ТИР-а избягал и не спрял на място. Той, същевременно, отразил в декларацията си за ПТП, че не можел да спре своевременно автомобила си със скорост от 100-110 км/ч (мястото на движение е било високоскоростна магистрала с разрешена скорост от 120.00 км/ч.) при паралелното му близко движение до ТИР-а, като последвало в същия момент бързото съприкосновение в лекия му автомобил от движещия се в този момент изпреварващ го внезапно товарен автомобил на жалбоподателя К. (който навлязъл в лентата на свидетеля Г. – свидетелят Г. не е навлизал в съседна лента и не е променял посоката си на движение преди ПТП и по време на настъпването му). Тези обстоятелства се потвърждават еднопосочно и от показанията на свидетеля Г., снети пред въззивната инстанция в хода на съдебното следствие. Жалбоподателят К. отразил в декларацията си за ПТП, че не е възприел съприкосновението между неговия ТИР и автомобила на свидетеля Г., както на същия не му е било сигнализирано от другия участник в събитието – т.е. от свидетеля Г..

Въз основа на изготвения по писмени данни от актосъставителя А. С. С. АУАН Серия АД с бл. № 129812/12.05.2023г. е издадено **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) № 23-4332-011705 от 20.06.2023г.** издадено Началник СЕКТОР към СДВР, отдел „Пътна Полиция“, упълномощен със заповед № 81213-1632/02.12.2021г., с което на основание чл. 53 от ЗАНН на **Ц. И. К., ЕГН: ***** са му наложени 1.). административно наказание „парична глоба“ в размер на 200.00 лева за административно нарушение по чл.25, ал.2 от ЗДвП вр. чл.179, ал.2 вр. ал.1, т.5, пр.4 от ЗДвП и 2.). административно наказание парична „глоба“ в размер на 100.00 лева и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 (един) месец за административно нарушение по чл.123, ал.1, т.3 б. „в“ от ЗДвП вр. чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП.**

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени доказателства, приети и прочетени от съда на основание чл.283 от НПК вр. чл.84 от ЗАНН. Писмената доказателствена съвкупност по делото е единна, еднопосочена, непротичаваща, последователна, хармонична, категорична и изчерпателна. Съдът не кредитира декларацията за ПТП на

жалбоподателя Казарски, тъй като същата съдържа изцяло защитни твърдения за избягване на административно-наказателното му преследване и санкциониране. От друга страна, твърденията му от декларацията за ПТП са изцяло опровергани от показанията на свидетеля Ц. Р. Г.. Показанията на свидетеля Г. са достоверни, добросъвестни, логични, последователни, точни, ясни, конкретни, единни, хармонични и кореспондиращи на писмените доказателства по делото, съставената от него декларация за ПТП, скиците от местопроизшествието, КП за ПТП и скицата към него, докладните записки по делото и аудиозаписите от телефон 112, предявени на страните по чл.284 от НПК вр. чл.84 от ЗАНН. Съдът отчита, че анонимния гражданин в сигнала му до телефон 112 не е възприел инкриминираното ПТП, предизвикано от жалбоподателя К. – съгласно фактите, залегнали в описателната част на настоящото съдебно решение. Същият (този анонимен гражданин) само излага, че се е намирал в движещ се в района на същото място автомобил в близост до двете инкриминирани МПС, като наблюдавал действията на свидетеля Г., които застрашили участниците в движението (според субективните твърдения на този анонимен сигналист). Тези факти не се оспорват от свидетеля Г., но от друга страна, щетите по автомобила му не са причинени по време на преследването на инкриминирания ТИР и такива възприятия по времето на преследването да е настъпило ПТП в този момент анонимният свидетел, включително и свидетелят Г., не излагат в сигнала си до телефон 112 и в снетите показания. Свидателят Г. не сочи в показанията си щетите по автомобила да са настъпили по време на преследването му с ТИР-а, а те са настъпили в по-ранен момент – съгласно установените по делото факти, описани в мотивите на настоящото съдебно решение. Не свидетелят Г. е променял посоката на движение с автомобила си с навлизането от една лента в друга. Товарният автомобил на жалбоподателя К. е този, който е навлязъл в друга съседна пътна лента, без да предостави предимство и да пропусне движещите се по нея попътни ППС. Директно последвало изпреварването на автомобила на свидетеля Г. с внезапно навлизане в лентата му за движение от товарения автомобил, управляван от жалбоподателя К.. В този момент настъпило ПТП. Твърденията на жалбоподателя К. от декларацията му, че не е възприел самото ПТП не отговарят на обективната истина, тъй като същият като професионален шофьор на товарен автомобил всякога е длъжен да пропусне попътни движещите се ППС от съседната пътна лента, в която е искал да навлезе. Свидателят Г. се е движел с автомобила си в непосредствена близост до кабината с огледалата на ТИР-а преди да бъде изпреварен. Твърденията на жалбоподателя К., че не е видял и/или че не е бил сигнализиран от другия участник в движението за ПТП също не отговарят на фактите от обективната действителност. Свидателят Г. и анонимното лице, подало сигнал на телефон 112 посочиха, че автомобила на свидетеля Г. карал пред ТИР-а, намалявал скоростта си, за да го накара да спре. Логично е водача на ТИР-а – жалбоподателят К. да е видял шофьора на МПС пред неговото, което намалявало скоростта си на движение. Няма логика да не го е видял, иначе, не би бил годен водач на МПС, съгласно удостоверената му правоспособност в обратен смисъл. Съдът кредитира

изцяло декларацията на л.12 от СП, според която жалбоподателя К. е лицето, което е управлявало инкриминирания товарен ТИР на инкриминираните дати и място. Останалите свидетелите от АУАН и лицата от докладните записки не са очевидци на събитията и съдът е приел за целесъобразно да не провежда техния разпит с оглед разпитания по делото основен добросъвестен очевидец свидетелят Г. и предвид предявените записки на страните по делото от телефон 112.

IV. От правна страна (*“ipso jure”* – поради смисъла на правото):

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи цялостна проверка *“ex officio”* относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

Налице е редовна процедура по връчването на АУАН и НП на жалбоподателя. АУАН и НП са съставени от материално компетентни длъжностни лица по закон, съгласно приложените на л.17 – л.19 от СП заповеди и акт за встъпване. **В изпълнение на това свое правомощие съдът намира, че АУАН и НП отговарят от външна страна по форма и съдържание** на изискванията по чл. 42 от ЗАНН, респективно чл. 57 от ЗАНН. Издадени са от надлежни органи и в рамките на техните законови пълномощия, като констатираните нарушения са изчерпателно, ясно и подробно описани в акта за установяване на административните нарушения, като по идентичен начин са отразени и в наказателното постановление. Нарушенията са подведени правилно под съответните норми на материалния закон. АУАН и НП са надлежно връчени на нарушителя с оглед гарантиране на неговите права и правото му на защита. Спазени са сроковете по чл.34, ал.2 от ЗАНН. Поради тези причини съдът намира, че административно-наказващия орган не е извършил процесуални нарушения при провеждане на процедурата по съставяне на обжалваното наказателно постановление. Наказателното постановление е издадено в шестмесечния срок по чл.34, ал.3 от ЗАНН, като същото е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН, а при издаването на административния акт е спазена разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН. Вменените в отговорност на жалбоподателя нарушения са индивидуализирани в степен, позволяващо му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава. Нарушените материално-правни норми са посочени правилно.

В контекста на изложеното, съдът намира, с оглед събраните по делото доказателства, че правилно е била ангажирана административно-наказателната отговорност на жалбоподателя К. за административните нарушения по чл.25, ал.2 от ЗДвП вр. чл.179, ал.2 вр. ал.1, т.5, пр.4 от ЗДвП и чл.123, ал.1, т.3 б. „в“ от ЗДвП вр. чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП. След изслушване на аудиозаписите от телефон 112 и в съответствие с показанията на разпитаните свидетели съдът установи, че жалбоподателя К. на инкриминираната дата и място неправилно при избиране на скоростта си на движение и с оглед намиращите пред него, покрай него и до него превозни средства, сред които били инкриминирания товарен автомобил ТИР

(управляван от жалбоподателя К.), намиращото се пред него МПС (докато ТИР-а на жалбоподателя К. се намирал все още в крайна дясна лента по Северната тангента, преди да навлезе в съседната средна лента, по която се движел свидетеля Г.) и автомобила на свидетеля Г., е извършил опасна маневра с преминаване в средната лента, по която се движел свидетеля Г.. Доказа се чрез процесуалният инструментариум на ЗАНН и НПК, че лекият автомобил на свидетеля Г. е бил засечен внезапно от дясната му страна от движещото се до него в крайна дясна лента МПС - товарен автомобил (ТИР) „Волво“ с рег. № СВ 4005 РТ, управляван от жалбоподателя К., който пуснал ляв мигач, за да изпревари намиращото се пред него (пред ТИР-а) МПС, навлизайки в лентата на свидетеля Г. и за да е пред него. В резултат на тези си действия, жалбоподателят К. предизвикал последвалото съприкосновение между двете МПС в движението при разминаването на ТИР-а с лекия автомобил на свидетеля Г., като по лекия автомобил на свидетеля Г. са настъпили щети (и в тази насока съдът се позова на показанията му от съдебното следствие пред въззивната инстанция), а товарния автомобил на жалбоподателя К. продължил в средната лента пред автомобила на свидетеля Г., като го изпреварил. Доказа се по делото, че жалбоподателят К. е възприел ПТП, но продължил да шофира напред ТИР-а си, като не спирал въпреки опитите на свидетеля Г., съгласно установените по делото факти, след което жалбоподателят К. е избягал от местопроизшествието (дори не е сигнализирал органите на МВР). Ако жалбоподателя К. се е движел на безопасна дистанция или най-малкото след като изчака автомобила на свидетеля Г. да продължи напред по средната му лента за движение по Северната тангента, преди да навлезе в неговата лента (на лекия автомобил) на движение, без да изпреварва същия, ПТП е нямало да настъпи. Налице е причинна връзка между действията на жалбоподателя К. и настъпилия съставомерен вредоносен резултат. Свидетелят Г. и с оглед самото поведение на жалбоподателя К. с напускане на местопроизшествието са дали доказателства, че са имали разногласия за ПТП и неговия механизъм, дали следва да спрат на място, което свидетелят Г. е сторил и следва ли да се попълва двустранен констативен протокол, респективно следва ли да се изчакат органите на СДВР-ОПП. Причините за напускането на местопроизшествието от страна на жалбоподателя К. не го извиняват. Нито го оправдават. Нито обуславят основания да не бъде наказан. Напротив. Налице е извършено и друго нарушение от жалбоподателя К., който след ПТП не останал на място и напуснал местопроизшествието, без да уведоми службите на МВР и контролните органи по ЗДвП, въпреки разногласията си с водача Г. като водачи на МПС и участници в движението на инкриминираните ден и място. Нарушенията по съставите на чл.25, ал.1 вр. чл.179, ал.2 вр. чл.179, ал.1, т.5 от ЗДвП и по чл.123, ал.1, т.3, б. „в“ вр чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП са доказани по безспорен и несъмнен начин. При така установената фактическа обстановка съдът приема, че по делото са налице категорични и безспорни доказателства за извършено от жалбоподателя К. административно нарушение по чл. 25, ал. 1 от ЗДвП. Посоченият законов текст предвижда задължение за всеки участник в движението по пътищата при предприемане

на каквато и да е маневра, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, преди това да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение. В случая на посочените в акта и НП дата и час, жалбоподателят К. без да се убеди, че няма да създаде опасност за останалите участници в движението, които са се движили преди него, покрай него и до него в гр.София на **20.12.2022г.**, около 17.30 часа в района на 4-ти км по Северната тангента от „Ботевградско шосе“ към „Околовръстен път“, гр.София е извършил внезапно засичане на лекия автомобил на свидетеля Ц. Р. Г. с неговия товарен автомобил (ТИР) „В.“ с рег. №, като пуснал ляв мигач, за да изпревари намиращото се пред него (пред ТИР-а) МПС, навлизайки в лентата на свидетеля Г. и за да е пред неговия автомобил „Ф.Д.“ с рег. №С. В този момент последвало съприкосновение между двете МПС в движението при разминаването на ТИР-а с лекия автомобил на свидетеля Г., като по лекия автомобил на свидетеля Г. са настъпили щети, а товарния автомобил на жалбоподателя К. продължил в средната лента пред автомобила на свидетеля Г., като го изпреварил. Установен е механизма на настъпване на ПТП и вредите за пострадалия Г. по неговия автомобил. Във връзка с горното, доколкото в случая се установява, че с поведението си жалбоподателят К., като участник в движението по пътищата, виновно е нарушил разпоредбата на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП и е причинил леко ПТП, то следва да бъде ангажирана неговата административно-наказателна отговорност. В случая, правилно административно-наказващият орган е приложил относимата санкционна норма, като на основание чл. 179, ал. 2, във вр. с чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложил на нарушителя наказание „глоба“ в предвидения в закона фиксиран размер от 200.00 лева, като съдът не следва да обсъжда въпроса за ревизиране размера на наложената глоба, поради което и наказателното постановление в тази част следва да бъде потвърдено.

Според чл.123, ал.1, т.3 б. „в“ от ЗДвП ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания. Т.е. цитираната разпоредба предвижда задължение за водач на МПС, който е участник в ПТП, когато са причинени само имуществени вреди, ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на МВР на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания. Това означава, че няма значение дали някой е предупредил другия водач, че ще подаде сигнал за ПТП, всеки участник е длъжен без да напускат местопроизшествието, да уведоми съответната служба за контрол на МВР на територията, на която е настъпило произшествието и да изпълнява дадените указания. Без правно значение за изпълнение на това задължение е дали двамата водача са имали

или не протоколи, които да съставят. Без правно значение е също така, че жалбоподателят К. евентуално се е страхувал от саморазправа (логично по този начин съдът се обяснява действията му да не спре ТИР-а, въпреки видимите опити на свидетеля Г. да постигне това - съгласно установените по делото факти) и е избягал от местопроизшествието. Установеното нарушение правилно е обвързано със санкционната норма на чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП, която предвижда глоба от 50.00 до 200.00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 до 6 месеца за водач, който наруши задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие. В случая и двете кумулативни наказания, наложени на жалбоподателят К. са съответни на материалния закон, обществената опасност на нарушението и високата степен на обществена опасност на извършителя на същото, поради което при отчитане на целите на административното наказание по чл.12 от ЗАНН и в тази част като правилно и законосъобразно, наказателното постановление следва да бъде потвърдено.

Наказанията са справедливи, пропорционални, адекватни и законосъобразни. Същите следва да въздействат в наложените размери на жалбоподателя К. да спазва законите в страната, да изпълнява задълженията си като водач на МПС и винаги при ПТП с разногласия за причините му за настъпването му да не напуска местопроизшествието до появата на контролните органи на ОПП към МВР.

Наказанията по чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП санкционират изцяло поведението на жалбоподателя К. отговарят и на обществената опасност на личността, която е сравнително завишена. Жалбоподателят К. следва да има респект към закона и правилата на ЗДвП. Същият не може да търси оневиняване, оправдаване и избягване на отговорност в каквато насока са възприятията на прекия свидетел очевидец Г.. Жалбоподателят К. следва да се научи да носи отговорност за последиците от действията и бездействията си, включително когато същите прерастват в административни нарушения и простъпки на правилата на ЗДвП. Наказанията му по чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП са наложени в балансиран размер и съответстват на фактите по делото, материалния закон и събраната доказателствена съвкупност. Не са налице основания за приложение на чл. 28 ЗАНН, тъй като нарушенията не се отличават с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от същия вид. Те са типични за своя вид и не са извършени при смекчаващи отговорността обстоятелства. Съдът намира, че санкционната норма е определена правилно от АНО, като са определени наказания към минималния размер.

С оглед изложеното настоящият състав прие, че атакуваното наказателно постановление е правилно - законосъобразно и обосновано, постановено при правилно приложение на материалния закон и при съобразяване с процесуалните правила. Поради това следва да бъде потвърдено. Депозираната жалба е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

В заключение съдът не споделя изводите на въззивният жалбоподател от жалбата му, тъй като същите изцяло и в изложената пълнота обслужват

упражняваната защитна функция в процеса и като най-заинтересована страна да избегне иницираното срещу нея административно – наказателно обвинение, като счита, че с приемане на неоснователността на тезите от въззивната жалба, с изложените от съда изводи от фактическа и правна страна се опровергават обратните по съображения доводи на жалбоподателя от жалбата му, поради което съдът приема, че на същите е отговорено и не следва отново да им се протИ.поставят аргументи за тяхната неоснователност, с цел процесуална икономия.

От страните разноси не се претендирани и такива не се дължат.

Съдът следва да се произнесе и по сторените в производство разноси от бюджета на съдебната власт в размер на **50.00 лева** за свидетел.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т.5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като **ПРАВИЛНО И ЗАКОНОСЪОБРАЗНО НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) № 23-4332-011705** от **20.06.2023г.** издадено Началник СЕКТОР към СДВР, отдел „Пътна Полиция“, упълномощен със заповед № 8121з-1632/02.12.2021г., с което на основание чл. 53 от ЗАНН на **Ц. И. К., ЕГН: ******* са му наложени **1.)** административно наказание „парична глоба“ в размер на **200.00 лева** за административно нарушение по чл.25, ал.2 от ЗДвП вр. чл.179, ал.2 вр. ал.1, т.5, пр.4 от ЗДвП и **2.)** административно наказание парична „глоба“ в размер на **100.00 лева** и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от **1 (един) месец** за административно нарушение по чл.123, ал.1, т.3 б. „в“ от ЗДвП вр. чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП.

ОСЪЖДА ВЪЗЗИВНИКА Ц. И. К., ЕГН: ***** да заплати в полза на **Софийски районен съд** по бюджетната сметка на **Висш съдебен съвет** на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН вр. чл.144 вр. чл.143 от АПК вр. чл.77 ГПК сумата от **50.00 лева**, за сторените в производството разноси за свидетел.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред административен съд софия – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

ДА СЕ ВРЪЧИ препис от съдебното решение на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____